

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ

ΟΤΑΝ ΑΡΡΩΣΤΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ

ΚΟΣΤΑΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

Και πρό παντός νά μὴν πάρῃ μυρουδιά κανένας συνάδελφος πὺς εἶμαι ἄρρωστος

ΕΤΟΣ Γ' - ΑΡΙΘ. 25
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
1938

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΟΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΜΑ ΚΑΜΦΟΡΑΣ ΔΙΑΛΕΛΥΜΕΝΗΣ ΕΝ ΥΔΑΤΙ ΤΟ Tonocardol

Ἀλλὰ σταθερὸν διάλυμα τῆς χημικῆς ἐνώσεως

PENTAMETHYLENETETRAZOL.

Ἀριστον γενικὸν διεγερτικὸν ἰ-
διαίτερος δὲ τῆς ἀναπνοῆς Ἀ-
ναληπτικὸν τῆς κυκλοφορίας.

Φύσιγγες 1cc Σταγόνες

PASSIFLORA
CRATAEGUS
BALLOTE
ANEMONE
SAULE BLANC

Sealoflorine

Τελειότερα σύνθεσις δὲν ὑπάρχει

κατὰ τῶν:

ΑΥΠΝΙΩΝ, ΝΕΥΡΑΣΘΕΝΕΙΑΣ, ΝΕΥ-
ΡΙΚΗΣ ΔΙΕΓΕΡΣΕΩΣ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
ΥΠΕΡΚΟΠΩΣΕΩΣ, ΑΓΧΟΥΣ, ΤΑΧΥ
ΚΑΡΔΙΑΣ, ΑΡΘΗΡΙΑΚΗΣ ΥΠΕΡΤΑΣΕ-
ΩΣ, ΔΙΑΤΑΡΑΧΩΝ ΕΜΜΗΝΟΛΗΞΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΥΣΜΗΝΟΡΡΟΙΑΣ.

Ὁ Δανὸν ὁ χειμὼν

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

■ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΓΙΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ■

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ : ΜΑΓΕΡ 18
ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΟΝΑΚΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΕΥΜΗΛΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΛΚΑΙΟΥ 1-3 ΤΗΛ. 70-401

ΕΤΟΣ Γ' ΑΘΗΝΑΙ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1938-ΤΕΤΧΟΣ 23

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΡΙΟΝ

ΑΠΟ ΜΗΝΑ

ΣΕ ΜΗΝΑ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ

Δυσάρεστα, ἀνησυχαστικά νέα μᾶς ἔρχονται ἀπὸ τὸ Μεξικό, γιὰ τοὺς ἐκεῖ ἐγκτεστημένους ἀσκληπιάδας. Ὁ Χοσέ Ντιάζ εὐπορος ἀγρότης ἀπὸ τὴν περιφέρεια τοῦ μεξικανικοῦ Τέξας, ἐξέκαμε μὲ τὴν κουμπούρα του δύο γιатρούς τῆς πόλεως τοῦ Μεξικοῦ, ἐπειδὴ—σύμ-φωνα μὲ τὰ τηλεγραφήματα τῶν ἐφημερίδων—δὲν μπόρεσαν νὰ θεραπεύ-σουν τὴν κόρη του ποὺ ἔπαυσε ἀπὸ φυματίωσης.

Ὁ Ντιάζ συνελήφθη ἀμέσως μετὰ τὴν ἐγκληματικὴ αὐτὴ πράξη καὶ πρὸ ἡμερῶν ἔγινε ἡ δίκη του.

Δὲν ξέρουμε ἀκόμη ἀν οἱ δικασταὶ τοῦ Μεξικοῦ τὸν ἐκρίναν ἄθωο ἢ ἐνο-χο. Πάντως, σκεφθῆτε τί ἔχει νὰ γίνῃ ἂν ἡ θεωρία τοῦ Ντιάζ ἀποκτήσῃ καὶ ἄλλους ὁπαδοὺς καὶ ἐπεκταθῇ καὶ στὴν Εὐρώπῃ.

Τὸ ἱατρικὸ ἐπάγγελμα θὰ γίνῃ τὸ πιὸ ἐπικίνδυνον ἀπ' ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα. Ὁ κάθε γιатρός μὸλις καλεῖται γιὰ νὰ παράσχῃ τὴν ἐπιστημονικὴ του βοήθεια σ' ἓνα πάσχοντα θὰ πέρνῃ μαζί μὲ τὰ ἐπιστημονικά του ὄργανα—τὶς σύριγγες τῶν ἐνέσεων, τ' ἀκουστικά—καλοῦ κα-κοῦ καὶ τὸ ρεβόλβερ.

Καὶ ἂν κατὰ κακὴ τύχῃ ὁ ἄρρωστος τὰ τινάξῃ τότε θ' ἀρχίζουν οἱ πυροβο-λισμοί. Ὁ γιатρός ἀμυνόμενος θ' ἀπο-χωρῇ μὲ τὸ ρεβόλβερ στὸ χέρι. Οἱ συ-γενεῖς θὰ τὸν κυνηγοῦν καὶ ὅποιος

ἔχει τύχῃ ἢ ἔχει σκοπευτικὴς ἱκανότητες ἀξιόλογες θὰ τὴν γλυτώσῃ.

Ἀλλὰ οἱ καυμένοι οἱ γιатροὶ ποτὲ δὲν διεκρίθησαν ὡς πολεμισταί. Κατατρο-πώνουν βέβαια τὸν θάνατο, ἀλλὰ μὲ τὰ ὅπλα τῆς ἐπιστήμης, καὶ ὄχι μὲ πιστό-λια καὶ μὲ μαχαίρια. Ἐτοὶ θὰ χρεια-σθῇ νὰ πάρουν μαθήματα σκοποβολῆς ἂν θέλουν ν' ἀντιμετωπίσουν τὸν νέο κίνδυνον ποὺ τοὺς ἀπειλεῖ...

Πάντως τὸ «σύστημα Ντιάζ» ὅπως δὴ-ποτε θὰ ἔχῃ ἀποτελέσματα θαυματουργ-γὰ γιὰ τὴν γενικὴ ὑγεία τῆς ἀνθρωπό-τητος.

Γιатὶ ἢ οἱ γιатροὶ θὰ βάλουν τὰ δυ-νατά τους πρὸ τοῦ θανάσιμου κινδύνου ποὺ θὰ τοὺς ἀπειλή, γιὰ νὰ γιатρεύ-ουν τὶς ἀρρώστειες, ὅποτε ἡ γενικὴ θνησιμότης θὰ ἐλαττωθῇ, ἢ ἂν δὲν τὰ καταφέρουν, θὰ πληρώνουν τὴν ἀποτυ-χία τους μὲ τὴν ζωὴ τους, ὅποτε, κατὰ τὶς κακὲς γλώσσες, πάλι θὰ μειωθῇ ἡ θνησιμότης, ἂν ἡ τάξις τῶν γιатρῶν ἐξολοθρευθῇ!...

Η ΝΕΑ ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΧΟΥΣ

Ὁ διακεκριμένος Δανὸς ἱατρός Δρ. Οὐλριχ, ἀσχοληθεὶς ἐπὶ μακρὸν μὲ τὴν ἀναζήτησιν τῶν αἰτιῶν τῆς ἀπὸ τινος παρατηρουμένης τάσεως τῶν συμπα-τριωτῶν του, νὰ παραπαχαίνουν, κατέ-ληξε εἰς τὸ καταπληκτικὸν συμπέρασμα, ὅτι γι' αὐτὸ φταίει τὸ...καλοριφέρ.

Ἡ τεχνητὴ θέρμανσις, λέγει ὁ Δρ. Οὐλριχ, προκαλεῖ ἐλάττωσιν τῆς φυσικῆς παραγωγῆς θερμότητος ὑπὸ τοῦ σώμα-τος μὲ τὸ ἀποτέλεσμα νὰ χαλαροῦται ἡ ἐναλλαγὴ τῆς ὕλης καὶ ἔτσι νὰ ἐνι-σχῆται σὺν τῷ χρόνῳ ὁ σχηματισμὸς καὶ ἡ ἀπόθεσις ἀκαύστου λίπους εἰς τὸν ὀργανισμόν.

Καὶ ὁ Δανὸς ἐπιστήμων συνιστᾷ ὡς τὸ καλλίτερον μέσον διὰ ν' ἀποκτήσουν οἱ Δανοὶ, γυναῖκες καὶ ἄνδρες, σιλουέ-τα, νὰ καταργήσουν τὰ καλοριφέρ καὶ γενικὰ τὴν θέρμανσιν ἀπὸ τὰ σπῆτια τους.

Ἡ ἰδέα εἶναι περίφημη. Ἐμεῖς μάλι-στα θὰ ὑπερθεματίζαμε. Ὅχι μόνον ἡ θέρμανσις νὰ καταργηθῇ, ἀλλὰ καὶ τὰ χειμερινὰ παλτά. Γιатὶ κι' αὐτὰ συντε-λοῦν στὴν ἐναπόθεσιν ἀκαύστου λίπους στὸν ὀργανισμόν.

Εἶδατε ποτὲ σας Ἀθηναῖον χωρὶς παλτό, ποῦ νὰ τοῦ κρέμονται τὰ ξύγ-για; Ὅχι βέβαια!

Κάτω λοιπὸν καὶ τὰ ἐπανωφόρια. Ἐτοὶ γιὰ λόγους σιλουέτας καὶ ἀποφυγῆς τοῦ ἐπικινδύνου στὸν ὀργανισμόν περι-τοῦ λίπους θὰ λυεῖται αὐτομάτως καὶ τὸ πρόβλημα τοῦ χειμερινοῦ παλτοῦ, ποῦ μὲ τὰ πρῶτα κρύα ἀρχίσε ν' ἀπασχολῇ κατὰ τρόπον ἀγωνιώδη τοὺς ἄνευ παλ-τοῦ νεοέλληνας.

—Μπάμπη, κάτι χωρὶς παλτό σὲ βλέπω!

—Φοβάμαι μὴν παχύνω καὶ ἀκολουθῶ γι' αὐτὸ τὴν θεωρίαν τοῦ Δρ. Οὐλριχ, θὰ εἶναι ἡ ἀποστομωτικὴ ἀπάντησις.

—Μὰ καλά, σὺ ἔχεις γίνῃ ἀρχαῖος ἀπὸ τὸ κρύο!

—Δὲν ἔχει σημασία ἀγαπητέ μου, ἔτσι ὁ ὀργανισμὸς μου δὲν θὰ ἐπιβαρυνθῇ μὲ τὰ περιττά λίπη.

Καὶ τὰ λίπη μὲν θὰ τ' ἀποφεύγουν οἱ ἄνευ παλτοῦ καὶ ἐξ ἀνάγκης ὁπαδοὶ τοῦ Δρ. Οὐλριχ. Δὲν θὰ γλυτώνουν ὅμως τὴν πλευρίτιδα, ὅποτε εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ χάσουν καὶ τὰ τελευταῖα λίπη ποὺ τοὺς ἀπόμειναν, διὰ νὰ ἀποδημήσουν εἰς τὰς αἰσώσιμους μονάς, ὅπου οὐ «λίπη» οὐ πόνος, οὐ στεναγμός...

ΟΛΑΙ ΣΧΕΔΟΝ ΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑΙ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ ΑΝΤΕΓΡΑΦΑΝ ΤΟ

CALCIUM FAREL

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΜΕΝΤΟΝ
ΚΟΝΤΕΝΤΟ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΑΡΚΕΙ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕ ΝΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ ΤΟΥ

ΔΩΡΕΑ...
ΗΜΕΡΟΝ...
ΑΡΙΘ...

ΑΠΟ ΤΟ ΒΛΑΚΑΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΩΝ ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΩΝ

Ένα Συνέδριο έχει πάντα ν' ασχοληθῇ με σοβαρά ζητήματα. Πολύ περισσότερο μάλιστα όταν παρίσταται και ξένοι σύνεδροι οι οποίοι είναι κατά τεκμήριον σοφοί επιστήμονες που συνέρχονται διὰ νὰ ανταλλάξουν γνώμες, νὰ κάνουν παρατηρήσεις επιστημονικές, νὰ ανακοινώσουν καινούργια πορίσματα τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν τῶν.

Τέτοιο ἀκριβὲς καὶ τὸ Γ' Διαβαλκανικὸ Συνέδριο Ὡτορινολαρυγγολογίας ποὺ συνήλθε τὴν 16ην καὶ 17ην Σεπτεμβρίου στὴν Πρωτεύουσα.

Τὶ λοιπὸν δὲ εἶχε νὰ κάμῃ τὸ εὐθυμο «Σαλόνι τοῦ Γιατροῦ», μέσα στὴν γεμάτη ἐπιστημονικὴ αὐστηρότητα ἀτμόσφαιρα ἐνὸς παρομοίου συνεδρίου; Οἱ σύνεδροι—ἀντιπρόσωποι τῶν πέντε Βαλκανικῶν χωρῶν—ἦσαν φορτωμένοι με ἐπιστημονικὲς ἐργασίες καὶ δὲν εἶχαν καμμιὰ ὀρεξὴ νὰ κάμουν ἀστεία.

Τὸ «Σαλόνι» ὅμως, ἐνδιαφέρεται γιὰ τοὺς γιατροὺς, τοὺς παρακολουθεῖ παντοῦ στὶς ἐκδηλώσεις τῶν, νοιάζεται γιὰ τὸ τί θὰ ποῦν. Ἐπειτα δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ μόνον ποὺ ὑπεκρέωσε τὸ «Σαλόνι» νὰ γίνῃ κάπως «ἀδιάκριτο» καὶ νὰ εἰσχωρήσῃ στὴν αἰθούσα τῶν συνεδριῶν κατὰ τὰς δύο ἡμέρας τοῦ Συνεδρίου. Τὸ «Σαλόνι» ἦτο βέβαιον, ὅτι ἀπὸ τὴν κεκορεσμένη ἀτμόσφαιρα τοῦ συνεδρίου τῶν ὠτορινολαρυγγολόγων θὰ «ψάρευε» τὸ ἀπαραίτητο εὐθυμο ὕλικὸ ποὺ τοῦ χρειάζεται.

Καὶ πράγματι δὲν διεψεύσθη σ' αὐτὴν τὴν προσδοκίαν. Πήγαμε λοιπὸν κι' ἐμεῖς καὶ τρυπώσαμε σὲ μιὰ γωνιά τῆς αἰθούσης ὅπου συνεδρίαζαν οἱ ὠτορινολαρυγγολογοὶ τῶν Βαλκανίων. Ὅταν φθάσαμε, πληροφορούμεθα ὅτι εἶχε μιλήσῃ ὁ καθηγητὴς καὶ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου κ. Φωτεινός. Ἐχεὶ εὐχηθῇ στοὺς κ. κ. συνέδρους τὸ «καλῶς ὦρισαν» στὴ χώρα μας καὶ ἔχει τονίσει, πόσο εὐτυχὴς εἶναι ποὺ ὑποδέχεται τοὺς ξένους ἀντιπροσώπους καὶ ὡς Πρύτανης ἀλλὰ καὶ ὡς συνάδελφός τῶν γιατρῶν.

Τώρα ἀνέρχεται στὸ βῆμα ὁ καθηγητὴς τῆς ὠτορινολαρυγγολογίας καὶ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου κ. Χρυσικός. Εὐχαριστεῖ τοὺς κ. κ. συνέδρους γιὰ τὴν ἀπόφασίν τῶν νὰ συμμετάσχουν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου καὶ διὰ τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν τοῦ ἔκαμαν νὰ τὸν ἐκλέξουν πρόεδρο.

Τὰ σύντομα λόγια τοῦ κ. καθηγητοῦ τὰ παρακολουθοῦν οἱ σύνεδροι μετὰ μεγάλη προσοχή. Δείχνουν μ' αὐτὸν τὸν τρόπο τὴν ἱκανοποίησίν τῶν διὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκλογὴ τοῦ ὡς Προέδρου καὶ

τὸν σεβασμὸ ποὺ τρέφουν πρὸς τὸν διακεκριμένον καθηγητὴ. Ἀφοῦ ὁ κ. Χρυσικός ἐτελείωσε, λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Μπελίνωφ.

Ὁ κ. Μπελίνωφ εἶναι καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Σόφιας καὶ ἔχει ἔλθει ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῆς χώρας τοῦ.

Ὅλοι περιμένουν ν' ἀκούσουν ἀπὸ τὸν κ. Μπελίνωφ κατὰ τὸ καινούργιο. Ἀλλὰ ἀπαγορευθύνται. Ὁ κ. Μπελίνωφ ὁμιλεῖ γιὰ τὸ συνάχι. Τὴν ἀπογοήτευση ὅμως διαδέχεται καὶ πάλιν τὸ ἄκρον ἐνδιαφέρον. Γιατὶ σὰν βόμβα ξεσπᾷ ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ Βουλγάρου καθηγητοῦ, ὅτι τὸ συνάχι εἶναι... ἡ φοβερότερη ἀρρώστεια.

Κύριοι, βροντοφωνεῖ ὁ Βουλγάρος καθηγητὴς, τὸ συνάχι εἶναι ἀρρώστεια τρομερή. Ἀπ' αὐτὴν προέρχονται ὅλες οἱ ἄλλες. Τὰ μικρόβια ποὺ μπαίνουν ἀπὸ τὴν μύτη καὶ τὸ στόμα ἐπικάθονται στὶς κοιλότητες τῆς ρινὸς καὶ τοῦ στόματος καὶ μετὰ τὴν πρώτη εὐκαιρία προσβάλλουν τὸν ὄργανισμὸ. Ὅταν λοιπὸν ἔχουμε συνάχι αὐτὸ σημαίνει, ὅτι μικρόβια μᾶς ἔχουν φράξει τὴν ρινικὴν κοιλότητα καὶ γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τρέξουμε ἀμέσως στὸ γιατρό.

Δὲν ἔχει προφθάσει νὰ πῇ τὰ τελευταῖα αὐτὰ λόγια ὁ κ. Μπελίνωφ καὶ ἀπὸ τὸ βάθος τῆς αἰθούσης ἀκούγονται παρατεταμένα, δυνατὰ φταρνίσματα. Ἐνας Ἀλβανὸς ἱατρός ἔχει συναχωθῇ. Ἀμέσως ὅλων τὰ βλέμματα στρέφονται περιεβλῆθαι τὸν ἀτυχὴ συνάδελφον ποὺ προσεβλήθη ἀπὸ τὴν φοβερὴ νόσο. Τὸν κυττάζουν σὰν μελλοθάνατον. Ἐκεῖνος ἀντιλαμβάνεται, ὅτι ἡ κατάσταση τοῦ εἶναι «σοβαρωτάτη». Κατὰ χλωμὸς σηκώνεται καὶ βγαίνει ἀπὸ τὴν αἴθουσα, γιὰ νὰ τρέξῃ νὰ χωθῇ στὸ κρεβάτι τοῦ.

Εἶναι τὸ πρῶτο θῦμα τῆς νέας περὶ «κυνάγχης» θεωρίας τοῦ κ. Μπελίνωφ. Καθὼς ἀναχωρεῖ ὅμως, τὴν ἐξοδὸ τοῦ ἀπὸ τὴν αἴθουσα τὴν συνοδεύει μετὰ βροντῶδη φταρνίσματα, ὁπότε ἕνας σὺνεδρος ψιθυρίζει:

—Ὁ Ἀλβανὸς συνάδελφος ὑποπτεύομαι, φταρνίστηκε ἐπιτήδες γιὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι τὸ συνάχι εἶναι ὅχι μόνον ἡ πιὸ ἐπικίνδυνη ἀρρώστεια ἀλλὰ καὶ ἡ πλέον θορυβώδης...

Μετά τὴν βαρυσήμαντη καὶ τόσο πρωτότυπη ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Μπελίνωφ τὸν λόγο λαμβάνουν διάφοροι ἄλλοι σύνεδροι. Παρατηρεῖται ὅμως ὅτι μερικοὶ ὠτορινολαρυγγολογοὶ ἔχουν φωνὴν διαυγεστάτη καὶ ἐξαιρετικὰ δυνατὴν.

Τὸ πρᾶγμα παρεξηγεῖται. Ἀκούω κάποιον ποὺ διεκρίθη γιὰ τὴν βραχνάδα

τοῦ, νὰ λέῃ:

—Αὐτοὶ ὅλοι οἱ «καλλίφωνοι» φαίνεται ὅτι πρὶν ἔλθουν στὸ συνέδριο αὐτοῦπεβλήθησαν σ' ἐιδικὴ λαρυγγολογικὴ θεραπεία γιὰ νὰ ἀποκτήσουν φωνὴ στέντορος.

Ἐκ λόγων ἀβρότητας, οἱ Ἕλληνες ἐπιστήμονες ἄφισαν πρῶτους νὰ μιλήσουν τοὺς ἄλλους ἐκ τῶν Βαλκανίων συναδέλφους τῶν. Τώρα ὅμως ἔρχεται καὶ ἡ ἰδὴ τὸς σειρά. Ἐκλεκτοὶ Ἕλληνες ἐπιστήμονες, ὅπως οἱ κ. κ. Χρυσικός, Γιάννοβιτς, Εὐσταθιάδης, Δημητριάδης, Γιούελ, Παπαθανασόπουλος, Γιαννούλης, Καναγκίνης, Τσιμέας, Ξανθάκος κ. ἄ. λαμβάνουν τὸν λόγον καὶ προβαίνουν εἰς σοβαρὰς ἐπιστημονικὰς ἀνακοινώσεις.

Ἀλλὰ ἐπειδὴ αἱ ἐργασίαι τοῦ συνεδρίου δὲν ἐπρόκειτο νὰ διαρκέσουν παρὰ δύο μόνον ἡμέρας, ὁ Πρόεδρος κ. Χρυσικός παρεκάλεσε τοὺς Ἕλληνας συναδέλφους τοῦ νὰ εἶναι ὅσο τὸ δυνατόν σύντομοι. Ἡ πρότασις τοῦ ἔγινε δεκτὴ ὁμοφώνως. Ἐνας ὅμως παρασπονδεῖ. Μιλεῖ, μιλεῖ καὶ τελειωμὸ δὲν ἔχει. Δὲν τὸν κατοννομάζομεν, οἱ συνάδελφοί τοῦ ὅμως θὰ τὸν καταλάβουν ἀμέσως. Ἄμα τοὺς ἀποκαλύψωμεν ὅτι τὸ κύριο χαρακτηριστικὸ τοῦ εἶναι μιὰ μύτη ποὺ ὑπενθυμίζει λίγον τὸν Συρανὸν ντὲ Μπερζεράκι!

Ὁραϊότατα καὶ ἀλλεπάλληλα καλαμπούρια «διεπράξε» ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Πλυτὰς ὁ ὁποῖος στὸ συνέδριο εἶπε τὰ ἑξῆς:

—Κύριοι! Μία παροιμία ἐλληνικὴ λέγει: Ἐκεῖ ποὺ δὲν ὑπάρχουν γιατροὶ, ὑπάρχει ὕγεια καὶ ἐκεῖ ποὺ ὑπάρχουν γιατροὶ ὑπάρχει ἀρρώστεια. Μετὰ τοὺς ὠτορινολαρυγγολόγους ὅμως συμβαίνει τὸ ἀντίθετο καὶ ὁμολογᾷ ὅτι κοντὰ σας αἰσθάνομαι μεγάλη ἀσφάλεια. Εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς ποὺ σὰς γνωρίζω, εἶμαι δὲ βέβαιος, ὅτι ἂν ἡ ἀνάγκη τὸ καλέσῃ, θὰ μοῦ παρᾶσχετε ὑπηρεσίες πολὺτιμες. Γιατὶ ἂν μιὰ ἡμέρα πάθῃ ὁ ὁφρησίς μου θὰ τρέξω σὲ σὰς νὰ μεθεραπεύσετε. Καὶ μοῦ εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ὁφρησίς σας γιὰ νὰ ξέρω, ἂν ὑπάρχουν ἀκαθαρσίες στὴν πόλιν. Ἄν πάθουν τ' αὐτιά μου θὰ τρέξω σὲ σὰς, γιὰ τὶ τ' αὐτιά εἶναι πολὺ χρήσιμα στὸν δήμαρχον γιὰ νὰ ἀκούῃ τὰ παράπονα τῶν δημοτῶν. Χάρης σὲ σὰς πάλιν θὰ ἔχω καλὸ καὶ γερὸ λάρυγγα γιὰ νὰ μπορῶ νὰ μιλῶ ὅση ὥρα θέλω καὶ νὰ δίδω ἀπαντήσεις στοὺς παραπονινομένους δημότας.

Ἀλλὰ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου καθηγητὴς κ. Χρυσικός ἀπήντησε στὸν κύριον Δήμαρχον μετὰ τὴν ἴδια λεπτὴ εἰρωνία,

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΚΑΛΛΙΟΝΤΖΗ

Σημερινὸς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ βοηθὸς ἄλλοτε τοῦ μακαρίου καθηγητοῦ τῆς ἀνατομικῆς Καλλιωντζί μᾶς ἀφηγήθη τὸ κατωτέρω χαριτωμένο ἀνέκδοτο, τοῦ ὁποῖου ἥρωας ὑπῆρξεν ὁ μακαρίτης Καλλιωντζίς:

«Ὁ Καλλιωντζίς, τοῦ ὁποῖου ὑπῆρξα βοηθὸς κατὰ τὰ πρῶτα μου ἐπιστημονικὰ βήματα ἦτο βαρὺκοος, εἶχε δὲ γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ τὴν ἀξίωσιν οἱ φοιτηταὶ νὰ τοῦ ἀπαντοῦν πολὺ δυνατὰ.

Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς φοιτητὰς συνεμορφώνοντο πρὸς τὴν λογικὴ αὐτὴ σπαιτήν τοῦ καθηγητοῦ, ὑπῆρχον ὅμως ἀπ' αὐτοὺς πολλοὶ ποὺ εἶπε διότι δὲν ἤξεραν τὴν ἀπάντησιν, εἶτε διὰ νὰ ἀστευθοῦν ἀπαντοῦσαν τόσο σιγὰ, ὥστε καὶ γερὰ ἂν ἦσαν τ' αὐτιά τοῦ καθηγητοῦ τῶν, πάλιν θὰ ἦταν δύσκολα νὰ τοὺς ἀκούσῃ.

Ὁ μακαρίτης Καλλιωντζίς ἐξηγῶντο, ἀλλὰ οἱ πονηροὶ φοιτηταὶ ἐπεκαλοῦντο τὴν μαρτυρίαν τῶν συναδέλφων τῶν, ὅτι ὤρην εἶχαν ἀπαντήσῃ τόσο δυνατὰ ὥστε καὶ οἱ τοῖχοι θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχαν ἀκούσει τὴν ἀπάντησίν τοις.

Κάποτε λοιπὸν ἐξετάζετο ἕνας φοιτητὴς, ὁ ὁποῖος εἶχε προσέλθει στὶς ἐξετάσεις ἐντελὸς ἀδιάβαστος.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐρωτήσεων ὁ καθηγητὴς τοῦ ὑπέβαλε καὶ τὴν ἑξῆς ἐρώ-

τησιν:

—Εἰς ποίαν κατηγορίαν ὑπάγεται τὸ μνηρίδιον ὁστοῦν;

Ὁ φοιτητὴς ἔμεινε μετὰ τὸ στόμα ἀνοικτὸ. Προσπαθοῦσε νὰ πῇ κάτι, ἀλλὰ μόνον μασημένα λόγια ἔλεγε.

Ἀγανακτισμένος ὁ Καλλιωντζίς, τὸν ἐρωτᾷ.

—Μήπως μοῦ ἀπαντήσατε καὶ σεις καὶ δὲν σὰς ἀκούσα;

Στὸ μεταξύ ὁ ἐξεταζόμενος εἶχε ἀκούσει ἀπὸ κάποιον συνάδελφόν τοῦ ὁ ὁποῖος θέλησε νὰ τὸν βοηθήσῃ, τὴν ἀπάντησιν ποὺ ζητοῦσε ὁ καθηγητὴς τοῦ. Γεμάτος θάρρος τώρα ὁ φοιτητὴς φωνάζει:

—Καὶ βέβαια σὰς ἀπήντησα Κε Καθηγητά. Σὰς εἶπα ὅτι τὸ μνηρίδιον ὁστοῦν ὑπάγεται εἰς τὰ... φαυλοειδή... Οἱ παριστάμενοι φοιτηταὶ μόλις ἀκούσαν τὴν τελευταία λέξιν ἄρχισαν νὰ γελοῦν γιὰ τὸ ἐξεταζόμενον συνάδελφόν τοῦ ἔπρεπε νὰ ἀπαντήσῃ αὐλοειδῇ καὶ ὅχι φαυλοειδῇ!

Ὁ καθηγητὴς ὅμως ἔμεινε ἱκανοποιημένος γιὰ τὴν ἀντελήφθη τὴν λεπτομέρειαν αὐτὴν. Δὲν τοῦ διέφυγε ὅμως καὶ ὁ θόρυβος ποὺ ἐπηκολούθησε τὴν ἀπάντησιν ἀλλὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην δὲν εἶπε τίποτε. Ὅταν τὸ μεσημέρι ἐπέστρεψε στὸ σπίτι μετὰ τὸ ἀμάξι, συνοδευόμενος

διωρθάνουν τὰ σπασμένα πόδια τῶν συμπολιτῶν μ. κ. Τώρα τὰ πεζοδρόμια ἐπέσκευάσθησαν. Κι' ἔτσι ἔληξεν ὁ χρυσὸς αἰὼν τῶν ὀρθοπεδικῶν καὶ τῶν χειρουργῶν. Ἀλλὰ καὶ ὁ τύφος ποὺ κατὰ τὸ καλοκαίρι θερίζε ἄλλοτε τοὺς Ἀθηναίους, λόγω τῆς ἀκαθαρσίας τῶν ποσῶν ὑδάτων, καὶ προσέφερε ὑπηρεσίες πολὺτιμες στοὺς παθολόγους κι' αὐτὸς μᾶς ἐγκατέλειπε ὀριστικὰ πλέον, χάρις στὰ ἐξυγιαντικὰ μέτρα τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς.

Ἐχομε ἄδικο λοιπὸν, κύριε Δήμαρχε, ἐμεῖς οἱ γιατροὶ νὰ ἔχουμε πικρὰ ἐναντίον σας παράπονα.

Ζωηρὰ χειροκροτήματα ὅλων τῶν συνεδριῶν καλύπτουν τὰ τελευταῖα λόγια τοῦ κ. Χρυσικοῦ.

Οἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου λήγουν. Οἱ σύνεδροι εὐχαριστοῦν γιὰ τὰ ἀξιόλογα ἐπιστημονικὰ πορίσματα ἀποχωροῦν.

καὶ ἀπὸ ἕνα ἐκ τῶν βοηθῶν τοῦ, θέλησε νὰ μάθῃ τὴν αἰτία τοῦ θορύβου τῶν φοιτητῶν κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ συναδέλφου τῶν.

—Σὰς εἶπε ὅτι—τοῦ λέγει ὁ βοηθὸς τοῦ—τὸ μνηρίδιον ὁστοῦν ὑπάγεται εἰς τὰ... φαυλοειδή!

Ἡ φωνὴ τοῦ βοηθοῦ ἦτο τόσο δυνατὴ ὥστε ὅχι μόνον ὁ ἀμαξίας, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς διαβάτας θὰ μπορούσαν νὰ ἀκούσουν τὰ συζητούμενα ἐντὸς τῆς ἀμαξίας. Ὁ μακαρίτης Καλλιωντζίς τώρα μόνον κατάλαβε τί τοῦ εἶχε καταφέρει ὁ φοιτητὴς καὶ ἔγινε ἔξω φρενῶν: «Θὰ τὸν μνησένω» φώναζε, «θὰ τὸν ἀφίσω γιὰ τὴν ἄλλη περίοδο».

Ὁ ἀμαξίας ὅμως ποὺ ἀντελήφθη ὅτι ἐκρίνετο ἡ τύχη κάποιου φοιτητοῦ καὶ εἶχε ἀγαθὴς σχέσεις μετὰ τὸν καθηγητὴ, ἐπειδὴ τόσο χρόνιον τὸν μετέφερε τακτικὰ στὸ σπίτι τοῦ, ἐπενέβη.

—Ε, Κύριε Καθηγητά, τοῦ φωνάζει γιὰ ἕνα «φ» θὰ κόψετε τὸν ἄνθρωπον! Πόσα ἄλλα τέτοια δὲν θὰ σὰς ἔχουν πῇ, χωρίς νὰ τὸ καταλάβετε!

—Ἐχεις δίκην φίλε μου ἀπαντᾷ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ ἀμάξι ὁ καλοκάγαθος καθηγητὴς. Ἄς πᾶν καὶ αὐτὸς κοντὰ στοὺς ἄλλους. Μόνον ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ ξέρῃς ὅτι κατὰ «φ» καὶ κατὰ «π» κάνουν τὴν Ἐπιστὴμὴν μας ρεζίλι.

Πλησιάζουμε στὴν ἐξοδὸν τὸν διαπρεπὴ Τούρκο ὠτορινολαρυγγολόγον κ. Γιαβέρ καὶ τοῦ ὑποβάλλουμε δευλὰ μιὰ ἀπορία μας.

—Γιατὶ γιατρὲ μου οἱ περισσότεροι συνάδελφοί σας μιλοῦσαν μετὰ τόσο βροντῶδη φωνὴ ἀπὸ τοῦ βήματος;

—Μὰ ἀγαπητέ μου, μᾶς ἀπαντᾷ χαμογελῶν ὁ Τούρκος ἀντιπρόσωπος. Πρέπει κι' ἐμεῖς νὰ ξεκουφαίνουμε κανέναν ἄνθρωπον γιὰ ν' ἀποκόψουμε πελάτας...

«Τὸ Σαλόνι τοῦ Γιατροῦ»

ΧΑΙΡΕΚΑΚΙΑ

—Παυλάκη, κατὰ χαροῦμένο σὲ βλέπω. Τί συμβαίνει;

—Ὁ ὀδοντογιατρός μου μοῦ εἶπε ὅτι θὰ πᾶν κι' αὐτὸς αὐριο στὸν ὀδοντογιατρό!...

ENTERITIDES • ΓΑΣΤΡΟΕΝΤΕΡΙΤΙΔΕΣ • ΔΥΣΕΝΤΕΡΙΑ • ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΣ • ΚΑΙ ΟΛΑΙ ΑΙ ΕΝΤΕΡΙΚΑΙ ΜΟΛΥΝΣΕΙΣ

COMPRIMES AMPOULES BUVABLES
Lactosan

HYPOtensiv FAREL

ΤΟ ΚΑΤ' ΕΞΟΧΗΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΤΑΣΕΩΣ ΦΑΡΜΑΚΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

«Ο κόλπος του μπάρμπα - Σαρμά»

Όταν ο γιατρός Μ. εγκατεστάθη στο γραφικό Κορδοχώρι, ήταν γεμάτος ελπίδες για το μέλλον του. Φυσικά, το χωριό και όλα τα γύρω χωριά, που έστερουσαν γύρω του, θ' αποτελούσαν τον πρώτον σταθμό της σταδιοδρομίας του. Εκεί θα έκανε οικονομίες επί τέσσερα - πέντε χρόνια και έπειτα θα κατέβαινε στην πόλη για την όριστη και μόνιμη εγκατάστασή του.

Έτσι μαζί με το «άριστο χον» δίπλωμά του, που έφάνταζε κορινθιασμένο επάνω από το γραφείο του και μ' ένα σωρό ελπίδες για ρόδινο μέλλον, ο νέος ασκλήπιδης εγκαταστάθηκε στο Κορδοχώρι, φέρων τα φώτα της Θείας Τέχνης εις την επαρχίαν του.

Εν τούτοις, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς συνήνησε μίαν ανεπάντεχην αντίδρασιν.

Ο μπάρμπα—Σαρμάς ἐδήλωσε κατηγορηματικῶς.

—Κολοκύθια μὲ τὴ ρήγανη! Τώρα πού ἦλθε τοῦ λόγου τοῦ θὰ πεθάνουμε πὺδ εὐκολά!

Ο μπάρμπα—Σαρμάς, μέχρι τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ γιατροῦ εἰς τὸ χωριό, ἐκτός ἀπὸ τὰ ἐπίσημα καθήκοντα τοῦ πεταλωτοῦ, ἐκτελοῦσεν ἀνεπισημῶς καὶ χρέη γενικοῦ θεραπευτοῦ. Ἐγνώριζε θεραπείες γιὰ ὅλα. Γιὰ τὶς θερμῆς, γιὰ τὴ δύσκολη γέννα, γιὰ τὴν κλαπάτσα τῶν προβάτων, γιὰ τὸ καλαγκάθι, γιὰ τὴ ρουσοῦμπελη, γιὰ τὸν ὀμφοφύτη, γιὰ τὸν πονόματο, γιὰ τὴς σκουληκαντέρες, γιὰ τὸ μάτιασμα, γιὰ τὴν ὕδρωπικία, γιὰ τὸ πέσιμο τῶν μαλλιών. Εἶχε στὴν διάθεσί του ἕνα σωρὸ συνταγῆς γιὰ κάθε ἀρρώστεια διπόδων καὶ τετραπόδων. Εἶχε μάλιστα καὶ μιά μυστικὴ συνταγή, μὲ τὴν ὁποίαν ἔκανε τῆς ἑγκυῆς γυναῖκες νὰ κάνουν σερνικό ἢ θηλυκὸ παιδί, ἀναλόγως τῆς ἐπιθυμίας τῶν.

—Τὸ παιδί νὰ μὴν ἔχη φθάσει τεσσάρων μηνῶν, ἔλεγε ὁ μπάρμπα—Σαρμάς, καὶ γίνεται ὅτι θέλεις... σερνικό ἢ θηλυκό... Ἀμα ἔχει κλωτσήσει ὅμως, δὲν παίρνει πιὰ διόρθωμα...

Τῆς μυστικῆς αὐτῆς συνταγῆς ἔγινε χρῆσις στὴν κυρά—Πηνελιῶ, τὴν γυναῖκα τοῦ παρέδρου, πού τὸ εἶχε καῦμό, γιατί ἔκανε ὅλο θηλυκὰ παιδιά. Καὶ ἔτσι, ὅταν γιὰ ἑκτὴ φορὰ ἡ κυρά Πηνελιῶ ἔμεινε ἐγκυος, ἐκλήθη ὁ μπάρμπα—Σαρμάς καὶ μὲ παρακλήσεις καὶ υποσχέσεις ἐπέσθη νὰ χορηγήσῃ τὸ θαυ-

ματούργον φάρμακόν του εἰς τὴν ἑγκυον.

—Θὰ τὸ δώσω, ἐδήλωσεν ὁ μπάρμπα Σαρμάς ὅταν ἐπείσθη, ἀλλὰ δὲν ἔβρω ἂν θὰ πιάσῃ, γιατί ἡ κυρά—Πηνελιῶ μπορεῖ νὰ πιάσῃ τὴν ἡμέρα τῆς παντρεῖας τῆς καμμιά θηλειᾶ καὶ τότε θὰ γεννᾷ ὅλο θηλυκὰ... Θὰ τῆς κάνω μεγάλη δόσι καὶ πιστεύω νὰ πιάσῃ.

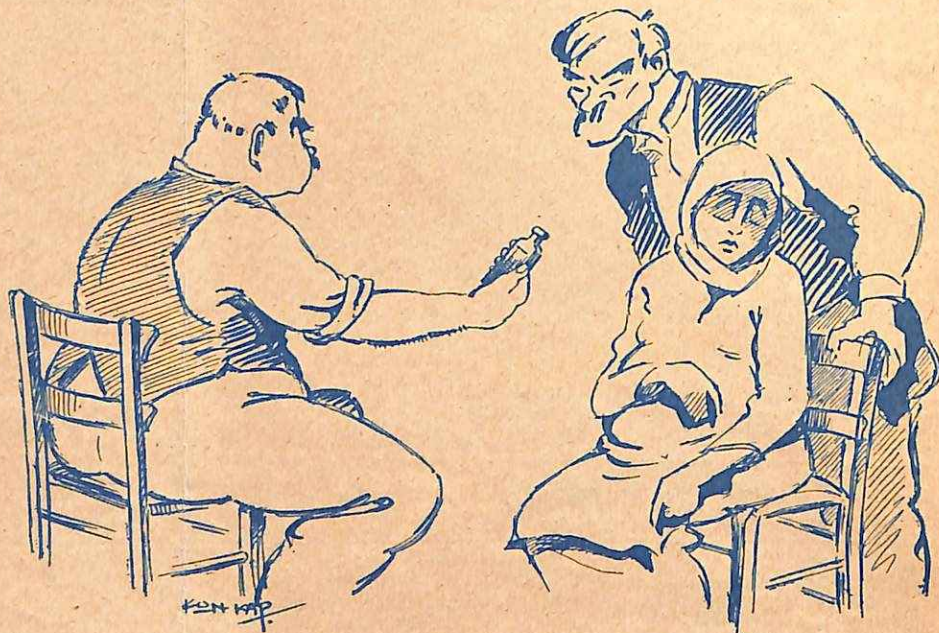
Τῆς ἔδωσε πράγματι ἕνα ματζούνι, πού εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ τὴν πιάσῃ τὴν κυρά—Πηνελιῶ ἕνα δυνατό κόψιμο γιὰ δύο—τρὶς ἡμέρες.

Τὸ φάρμακο ἔκαμε τὴ δουλειά του,

ἐστερεώθη ἀκλονήτως εἰς τὴν πεποίθησιν τῶν χωρικῶν.

Ἡ ἐγκατάστασις ὅμως, τοῦ γιατροῦ ἀποτελοῦσε γιὰ τὸν μπάρμπα—Σαρμά ἀνταγωνισμό ἐπικίνδυνον καὶ δι' αὐτὸ ἐφρόντισε νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς χωρικοὺς τὴν δυσπιστίαν, πρᾶγμα, πού δὲν ἦτο πολὺ δύσκολον. Οἱ ἀπλοῖκοι χωρικοὶ ἦσαν συνειθισμένοι μὲ τὰ ματζούνια τοῦ μπάρμπα—Σαρμά καὶ δὲν εἶχαν μεγάλη ἐμπιστοσύνη εἰς τὰς μεθόδους τῆς ἐπισήμου ἐπιστήμης.

Ο γιατρός εἶχεν ἐγκατασταθεῖ εἰς τὸ χωριὸ καὶ ἀκόμη δὲν εἶχε κληθεῖ νὰ

Ο Μπαρμπα—Σαρμάς δίνοντας τὸ δραστικὸ φάρμακο...

ἐδήλωσεν ὁ μπάρμπα Σαρμάς. Θὰ ἰδοῦμε ἂν ἐπιασῇ!

Ὅλο τὸ χωριὸ ἐπερίμενε μὲ ἀγωνία τὴν γέννα τῆς κυρά—Πηνελιῶς.

Φαντάζεται τώρα κανεὶς τί ἔγινε, ὅταν ἡ κυρά Μπουρανιά, ἡ αὐτοσχέδια μαμμή τοῦ χωριοῦ, ἔβγαλε ἕναν παιδαρὸ σερνικό καὶ κολοθεμένον! Ὁ κύρ—παρέδρος κόντεψε νὰ λιποθυμήσῃ καὶ ἀγκάλιασε μὲ ἐνθουσιασμὸ τὸν μπάρμπα—Σαρμά, τοῦ ὁποιοῦ ἡ φήμη

ἐξετάσῃ κανένα ἄρρωστο. Ὅχι πῶς ἔλλειπαν οἱ ἄρρωστοι. Ὅλοι, ὅμως, μὲ τὴν δύναμιν τῆς συνηθείας καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης, ἐξακολουθοῦσαν νὰ ἐμπιστεύονται τὴν ὑγείαν τους εἰς τὰ χέρια τοῦ μπάρμπα—Σαρμά, ὁ ὁποῖος μεταξὺ δύο πεταλωμάτων, πότε ἐξήταζε τὸν κολικόπονον τοῦ ἐνός καὶ πότε ἔβρε τὸν ἀφαλὸν τοῦ ἄλλου.

Εἶδε καὶ ἀπόειδε ὁ καῦμένος ὁ γιατρός καὶ ἀναγκάσθηκε νὰ καταφύγῃ εἰς

ἄλλα μέσα πὺδ δραστικά. Ἐφρόντισε λοιπὸν καὶ ἔτσι ὁ μπάρμπα—Σαρμάς εἰδοποιήθῃ μίαν ἡμέραν διὰ τῆς «νομίου ὁδοῦ» ὅτι ἔπρεπε νὰ παύσῃ παρέχων ἱατρικὰς συμβουλὰς, διότι τοῦτο ἀποτελοῦσεν «ἀντιποιήσιν ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος, πράξιν κολαζομένην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου κλπ.»

Ο μπάρμπα—Σαρμάς ἐφρύαξεν:

—Ὅριστε μας! Τί τὸν πειράζει τοῦ λόγου τοῦ τί κάνω ἐγώ; Ἐμπόδιζα κανέναν νὰ πάσῃ σ' αὐτόν; Τί φταίω γὰρ ἂν δὲν τὸν θέλουν οἱ ἄρρωστοι;

Καὶ ὁ μπάρμπα—Σαρμάς, ἀδιαφορῶν διὰ τὸ «κολάσιμον τῆς πράξεώς» του καὶ διὰ «τὰς διατάξεις τοῦ νόμου» ἐξηκολούθησε παρέχων τὰς σοφὰς συμβουλὰς του εἰς τοὺς ἄρρώστους συχωριανούς του.

Ο καῦμένος ὁ γιατρός εἶχε βρεθῇ σὲ δύσκολη θέσι. Ἄν ἐτέμενε δὲ ἐπρόκειτο λούσῃ πὺδ ἐκδήλη τὴν ἐχθρότητα τῶν χωριανῶν καὶ τότε δὲν θὰ μπορούσε οὔτε νὰ σταθῇ εἰς τὸ χωριό.

Τότε ἦρθε εἰς βοήθειάν του ἡ τύχη.

Ἐνα βράδυ, ὁ μπάρμπα—Σαρμάς, γυρίζοντας σὸ σπίτι του, ἔπαθε κόλπο. Ξερὸς ἔπεσε ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα του καὶ τὸν ἀνέβασαν στὰ χέρια.

Σύγχυσις ἐπεκράτησε εἰς τὸ χωριό. Ο μπάρμπα—Σαρμάς ἐγιάτρευε τοὺς ἄλλους.

Αὐτὸν ποῖος θὰ τὸν ἐγιάτρευε;

Ο γιατρός;

Τὸ πρᾶγμα ἦταν δύσκολον κατὰ τὴν ἀντίληψιν τους. Πρῶτον διότι ὁ μπάρμπα Σαρμάς—καὶ αὐτοὶ ἄλλως τε—δὲν εἶχε ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ γιατροῦ καὶ δεύτερον, ἐφαντάζοντο ὅτι ὁ γιατρός ἀπὸ ἐχθρότητα δὲν θὰ ἐδέχετο νὰ νοσηλεύσῃ τὸν ἀνεπίσημον ἀνταγωνιστὴν του.

Ἐν τούτοις δὲν ὑπῆρχεν ἄλλη διέξοδος. Ο μπάρμπα—Σαρμάς ἐμούγκριζε ἀναίσθητος εἰς τὸ κρεβάτι του καὶ κατὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ. Ἐοχηματίσθη τότε μιά ἐπιτροπὴ ἀπὸ τὸν παρέδρον καὶ δύο ἄλλους ἡ ὁποία ἀνέλαβε νὰ μεσολαβῇσιν πλησίον τοῦ ἱατροῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ μὲ κατὰπληξιν τῆς εἶδε ὅτι ὁ γιατρός δὲν ἔφερε καμμίαν ἀντίρρησην. Πιστὸς σὸ καθήκον του, ἄρπαξε τὰ ἐργαλεῖα του καὶ τὸ μόνο πού ἔκαμε ἦταν νὰ τοὺς μαλώσῃ γιατί δὲν τὸν ἐφώναζαν ἀμέσως.

Ἡ ἐντύπωσις ἀπὸ τὴν προθυμίαν αὐτὴν ὑπῆρξεν εὐνοϊκή.

Ἐκάλεσαν τὸν γιατρὸν, ἀλλὰ δὲν εἶχαν καὶ πολλὰς ἐλπίδας. Ἄλλες τρεῖς τέτοιες περιπτώσεις, πού εἶχαν παρουσιασθῇ σὸ χωριό, εἶχαν καταλήξῃ σὲ θάνατον. Ὅλοι ἐνθυμοῦντο ὅτι ὁ μπάρμπα—Σαρμάς εἶχε πεῖ τότε:

—Μὲ τέτοιον κόλπον δὲν μπορεῖ νὰ γλυτώσῃ οὔτε βῶδι!

Καὶ οἱ χωριάτες, πού εἶχαν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν σοφίαν τοῦ μπάρμπα—Σαρμά, ἐσκέπτοντο ὅτι καὶ ὁ ἴδιος τώρα δὲν θὰ ἐγλύτωνε ἀπὸ τὸν κόλπον πού τοῦ εἶχε ἔλθει.

Ο γιατρός ἔβαλε ὅλα τὰ δυνατά του. Ἐκαμε μιά γενναία ἀφαιμαξί, τοῦ ἔδωσεν ἕνα δραστικὸ καθαρτικόν, ἔκαμε ὅτι τοῦ ἔλεγε ἡ ἐπιστήμη του. Ἐπῆγαινε πρῶτ' καὶ βράδυ καὶ τὸν ἔβλεπε, τὸν περιποιήθηκε σὺν ὅν ἦταν δικός του ἀνθρώπος καὶ ὁ τοῦ θαύματος! Ο μπάρμπα—Σαρμάς συνήλθε καὶ ἀνοίξε τὰ μάτια του.

Ἱατρικὰ Περύεργα

ΚΡΑΣΙ ΑΝΤΙ ΚΙΝΙΝΟΥ

Πρὸ ἡμερῶν ὁ Δρ. Ἰπάτιεφ, γιατρός τῆς Σόφιας, ἔκαμε πρὸ τοῦ ἱατρικοῦ συλλόγου τῆς Βουλγαρικῆς πρωτεύουσας τὴν βαρυσήμαντον ἀνακοίνωσιν, ὅτι κατόπιν μακρῶν ἐρευνῶν καὶ πειραματισμῶν πού ἐνήργησεν εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Φιλιππουπόλεως, ὅπου ἐνδημεί ἡ ἐλονοσία, κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ πλέον ἀποτελεσματικὴ θεραπεία κατὰ τῆς ἐλονοσίας, εἶναι τὸ κρασί. «Ἄν ὁ πάσχων ἀπὸ ἐλονοσίας πίνῃ καθημερινῶς 400-700 γραμμάρια καλὸ κρασί», τονίζει εἰς τὴν ἀνακοίνωσίν του ὁ Βούλγαρος ἐπιστήμων, «ἐντὸς τριῶν τὸ πολὺ ἑβδομάδων θὰ ἔχη θεραπευθεῖ τελείως ἀπὸ τοὺς ἐλώδεις πυρετοὺς καὶ χωρὶς κανὲν νὰ ἔχη ἀνάγκη νὰ πέρνῃ κινίνον».

Εἰς ἐπίρρωσιν τῆς νέας θεωρίας τοῦ Δρ. Ἰπάτιεφ ἀναφέρει, ὅτι μὲ τὴν θεραπείαν τῆς οἰνοποσίας ἐγιάτρευσε 100 καὶ πλέον ἐλονοσοῦντας.

Καταλαβαίνει κάθε Ἕλλην τὰ εὐτυχεῖ καὶ εὐχάριστα ἀποτελέσματα πού θὰ ἔχη ἡ ἐφαρμογὴ τῆς νέας αὐτῆς θεραπείας στὴν χώραν μας.

Ἡ Ἑλλὰς μασίτζεται ἀπὸ τὴν ἐλονοσία, ἔχει ὅμως τὸ καλλίτερον καὶ τὸ ἀφθονώτερον κρασί τοῦ κόσμου. Λοιπόν... ἔμπρός. Ἀς μὴ καθυστεροῦμε οὔτε μιά στιγμή. Θάνατος στοὺς ἀνωφελῆς κώ- νωπας διὰ τοῦ Βάγκου.

—Θὰ σωθῇ! ἐδήλωσεν ὁ γιατρός ἔπειτα ἀπὸ μιά ἑβδομάδα. Σ' ἕνα μῆνα θὰ σηκωθῇ καὶ θὰ περιπατῇ... Θὰ σέρνῃ λίγο τὸ πόδι του, ἀλλὰ μὲ τὸν καιρὸ θὰ τοῦ περάσῃ...

Καὶ ἐσώθηκε ὁ μπάρμπα—Σαρμάς. Ἐσηκώθηκε ἐπάνω στὸν μῆνα, ὅπως εἶχε εἰς τὸν γιατρός καὶ γιὰ πέντ' ἔξη μῆνες ἔσערνε λίγο τὸ πόδι του.

Ο γιατρός τοῦ καθύρρισε τὴ διαίτά του καὶ τὴν φαρμακευτικὴν θεραπείαν του καὶ τοῦ ἐδήλωσε ὅτι, ἂν ἤθελε νὰ μὴ ἐαναπαθῇ τὰ ἴδια καὶ χειρότερα ἔπρεπε ν' ἀκολουθῇ τῆς ὁδηγίας του.

Ο μπάρμπα—Σαρμάς εἶχε γίνῃ τώρα ἀλλοιώτικος. Εἶχε πᾶσι πολὺ κοντὰ σὸ θάνατον καὶ ἔβλεπε τώρα τὴ ζωὴ μὲ ἄλλο μάτι. Ἐκαταλάβαινε ὅτι χρωστοῦσε τὴν ζωὴν του εἰς τὰς φροντίδας τοῦ γιατροῦ καὶ ἀπὸ τότε ἔπαψε νὰ δίνει ἱατρικὰς συμβουλὰς. Ἐγίνε μάλιστα φίλος μὲ τὸν γιατρὸν καὶ ὅσοι ἄρρωστοι αἰνῶναι τοὺς ἔστειλεν ὁ ἴδιος εἰς τὸν γιατρὸν.

Τώρα ὁ γιατρός ἔχει περάσει τὸ πρῶτο στάδιον τῆς σταδιοδρομίας του καὶ ἀπὸ χρόνια ἔχει ἐγκατασταθῇ στὴν πόλιν. Ἡμᾶστε συμφοιτητὰ στὰ παλὰ χρόνια καὶ σὲ κάποιον ταξίδι μου τὸν συνήντησα καὶ μοῦ διηγήθηκε τὴν ἱστορίαν αὐτῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ σταθμοῦ του. Καὶ κατέληξε:

—Ἄν δὲν ἐπάθαινε συμφορὰ ὁ μπάρμπα—Σαρμάς καὶ ἐγὼ δὲν ἔβρω πού θὰ ἦμουν τώρα!

Ἀς σημαιοστολισθοῦν οἱ ταβέρνες. Ἦρθε ἡ ὥρα πού καὶ ἐπισήμως θ' ἀναγνωρισθῇ ἡ μεγάλη συμβολὴ τους στὴν ὑγείαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ Πλάκα ὁλόκληρη θὰ γίνῃ ἀντιελονοσιακὸ σανατόριο.

—Ποὺ πηγαίνει Μησοτόκλη;

—Ἀδελφέ μου, πάω νὰ κάμω τὴν κούρα μου, στὴν ταβέρνα τοῦ Βαγγέλη. Ἐχὼ ἐλονοσία!...

Ἀπὸ τὰ λατρεῖα τῶν εἰδικῶν ἱατρῶν κατὰ τῆς ἐλονοσίας θὰ ἐξοβελισθοῦν αἱ ἐνέσεις κινίνης διὰ ν' ἀντικατασταθοῦν μὲ τίς «μιᾶς».

Καὶ ὅλη ἡ Ἑλλὰς θὰ θεραπευθῇ ἀπὸ τὴν ἐλονοσίαν ἐκτός τῶν μπεκρηδῶν. Αὐτοὶ θὰ πάσχουν μονίμως ἀπὸ ἐλώδεις...

Τὰ ξόρκια...ὡς θεραπεία

Ὁ Κερκυραῖος Τζανῆς Καββαδίας μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἐκτός ἀπὸ τὸ δέρμα προβάτου, ὁ πόνος τοῦ κορμιοῦ θεραπεύεται καὶ μὲ ξόρκια.

Τὰ ξόρκια, ὅπως τὰ ἔχει συντάξῃ ὁ Καββαδίας, ἔχουν ὡς ἑξῆς. «Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας, ὅτι ἔδεσα καὶ ἀπόδεσα τὸν κεφαλόπονον, τὸν ἀνεμικό, τὸν ἐξωτιακὸ ἀπὸ τὸν δούλο τοῦ Θεοῦ (λ.χ. Ἀθανάσιον τῆς τάδε), εἰς τὰ ἄγρια ὅρη ἄπεσε ἀπὸ τὸν δούλο τοῦ Θεοῦ Ἀθανάσιον. Ἐδεσα καὶ ἀπόδεσα τὰς ἀσθενείας. Σῦρετε ἄρρωστους στὸν Ἰορδάνη ποταμὸ. Σῦρετε ἀπὸ τὰ κόκκαλα, ἀπὸ τὸ κρέας, ἀπὸ τὰ σωτικά καὶ ἀπὸ τὰ ἔντερα τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Ἀθανασίου. Ἅγιος Ἀναργύρος πέμψατε πρὸς τὸν δούλο τοῦ Θεοῦ Ἀθανάσιον ὥραν καλὴν. Ἀμήν».

Λόγια γιὰ τοὺς γιατροὺς

Ἡ ἀρρώστια εἶναι μιά φιλονικία μεταξὺ τοῦ ἀρρώστου καὶ τῆς ἀσθενείας του. Καλεῖται ὁ γιατρός νὰ χωρίσῃ τοὺς συμπλεκόμενους, μὲ τὰ μάτια δεμένα καὶ μ' ἕνα μπαστοῦνι σὸ χέρι. Ἄν μὲ τὸ μπαστοῦνι χτυπήσῃ τὴν ἀρρώστειαν, ὁ ἀρρώστος γίνεται καλός. Ἄν χτυπήσῃ τὸν ἀρρώστο, τὸν σκοτώνει...

Τκαῖτε ὁ καλλίτερος γιατρός θὰ ἦταν ἐκεῖνος πού θὰ εἶχε προηγουμένως περάσει ὅλες τὶς ἀρρώστειες...

Πλάτων Ὁ γιατρός εἶναι μετὰ τὸν Θεὸν ὁ μόνος δημιουργός. Διότι πάντα βρίσκει τρόπο νὰ δημιουργῇ κάτι ἀπὸ τὸ τίποτε. Μολιέρος

Ὁ πρὸ ἀξιοθαύματος γιατρός εἶναι ἡ φύσις, γιατί ἱατρεῖται τὰ τρία τέταρτα τῶν ἀσθενειῶν χωρὶς νὰ κακολογῇ ποτὲ τοὺς ἄλλους γιατροὺς. Τριστάν-Μπερνάρ

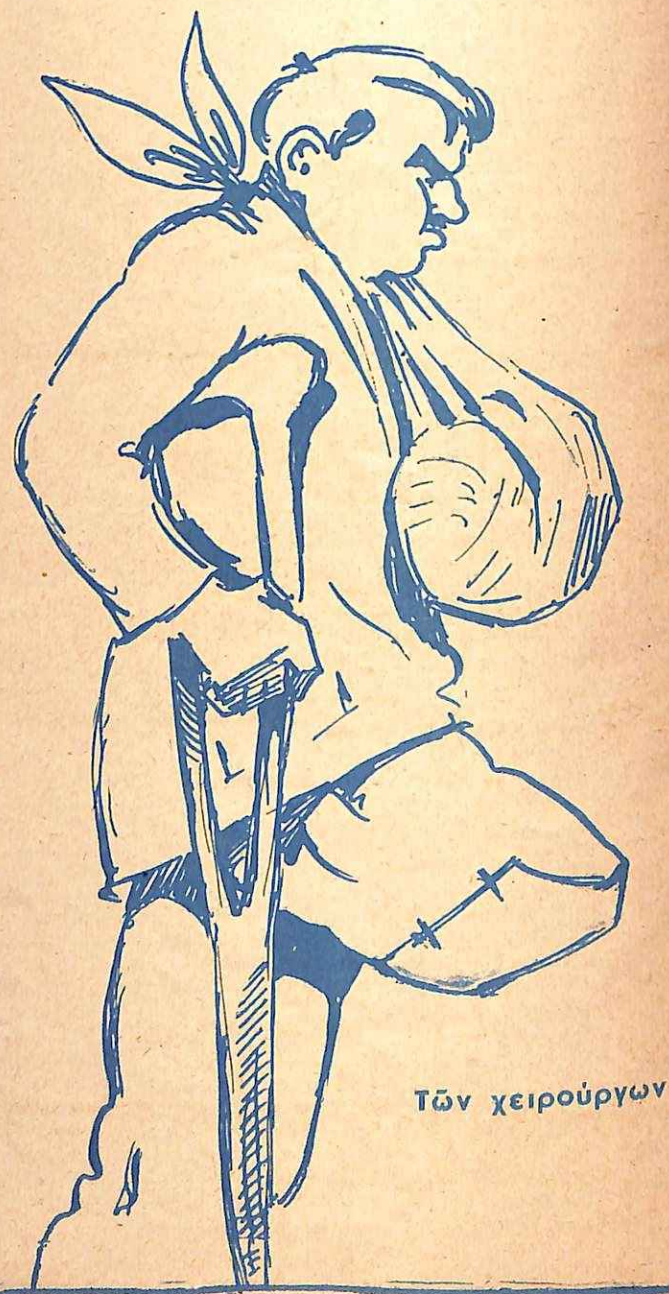
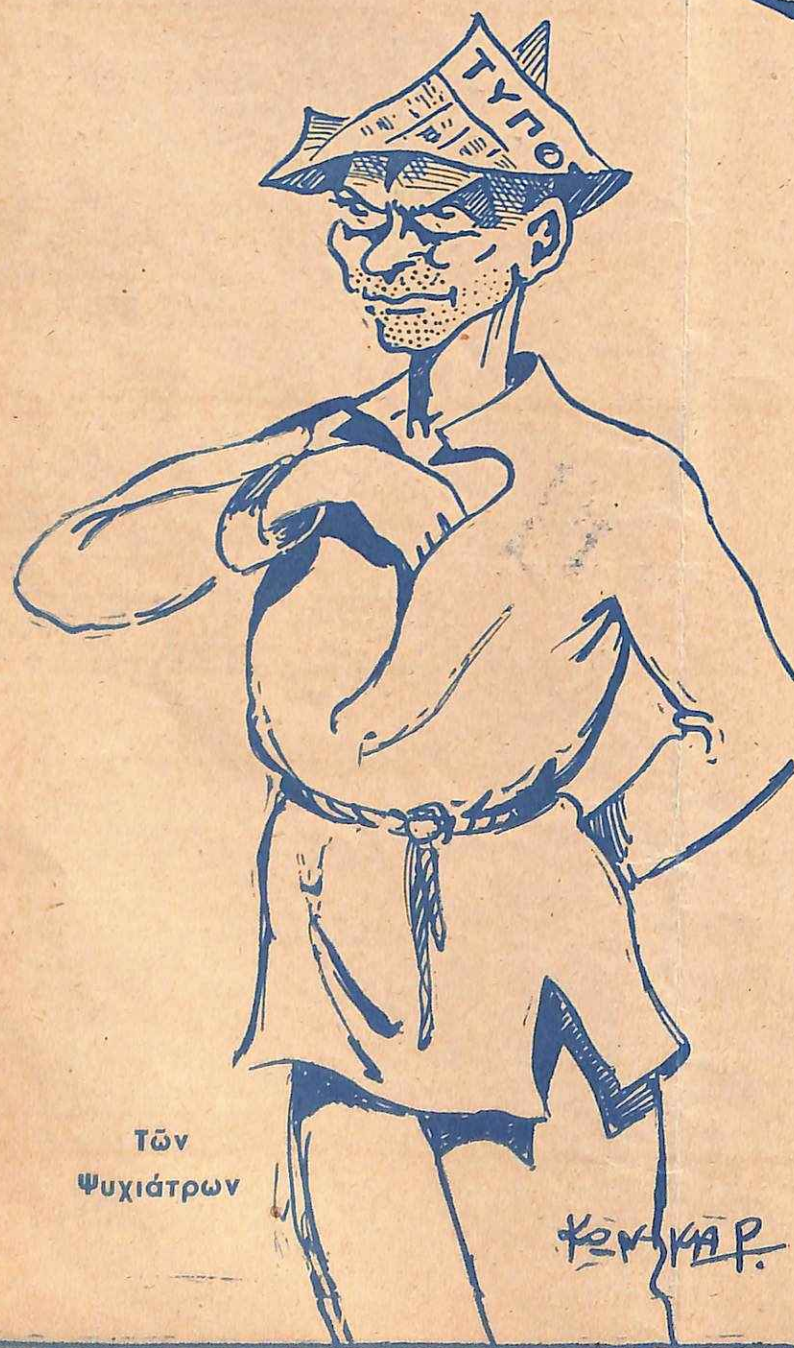
ΕΠΙ:
ΠΟΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΕΜΜΗΝΟΝ ΡΗΣΙΝ
ΕΠΙ:
ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΕΜΜΗΝΩΝ

ΗΕΜΑΓΟΛ.

ΤΟ ΝΕΟΝ
ΕΜΜΗΝΑΓΩΓΟΝ

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΩΝ ΓΙΑΤΡΩΝ

Τῶν Παθολόγων

ΣΕΙΡΑ ΠΡΩΤΗ

Τῶν Ὀδοντιάτρων

Τῶν Ὀφθαλμιάτρων

Η ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΤΩΝ ΤΣΑΡΛΑΤΑΝΩΝ

Η θεραπεία της Κήλης.

Από χειρόγραφο αγνώστου συγγραφέως του 18ου αιώνας, σωζόμενα εις το Έπτανησιακό μουσείο, βρίσκουμε την ακόλουθη κατάλληλη συνταγή για την θεραπεία της κήλης:

Ο πάσχων να κόψη τρίχες από τα γένεια του, από τα βλέφαρα, τα φρύδια και την κορυφή του κεφαλιού. Μίαν ή μέραν μεγάλης έορτης να μεταβούν δύο συγγενείς ή φίλοι του άσθενούς και να σταθούν στην σκιά ενός δένδρου, ο ένας δένάρωτά τον άλλο: «Τί κάνεις αυτό!» Ο άλλος τρεις φορές θα άπαντήσει: «Καρφώνω τὸ ξήγκι» του τάδε (προφέροντας τὸ ὄνομα τοῦ άρρώστου).

Καί με τὰ λόγια αὐτὰ ὁ ένας ἀπὸ τοὺς δύο θ' ἀνοίξῃ με τὸ καρφί μιὰ τρύπα στὸ δένδρο καὶ θὰ χύσῃ μέσα ὅλες τις τρίχες τοῦ άρρώστου, πὺ κόψῃ περὶ ἀπὸ τὰ γένεια του, τὰ φρύδια του, τὰ μαλλιά του, καὶ τὰ βλέφαρά του. Κατόπιν θὰ ἐμπῇσῃ στὴ τρύπα τὸ καρφί καὶ ὁ άρρώστος θὰ γειάνῃ... Ἄν δὲν γειάνῃ με τὴν πρώτη φορά, θὰ ξαναγίῃ αὐτὴ ἡ «θεραπεία»... ὡς ὅτου πετύχῃ.

Η θεραπεία της Ἐπιληψίας.

Ο καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Φ. Κουκουλὲς ἀναφέρει εἰς ἓνα σύγγραμμά του λαογραφικὸ τὴν ἐξῆς παροιμιώδη συνταγή γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ἐπιληψίας.

Ἡ συνταγή εἶναι γραμμένη τὸν 16ον αἰῶνα τὸ δὲ περισπούδαστο χειρόγραφον εὐρίσκεται εἰς τὸ μουσεῖο τοῦ Ἀργυροστολίου καὶ ἔχει ὡς ἐξῆς:

«Ποίησε εἰς τὸν μέγαν άνεμον καὶ μέτρῃσον τὴν ἡλικίαν τοῦ άσθενούς καὶ καρφὶν σαγγιτοδοξάριου (!) ἔπαρε καὶ κόψον δρυχὰς ὀρνιθίου καὶ τοὺς δρυχὰς χερῶν καὶ ποδῶν τοῦ άσθενούς, ἕως ὅτου ματώσῃ. Ἐπαρε τὸ καρφὶν καὶ τύλιξέ το μαζὶ με τοὺς δρυχὰς καὶ δέσε τα εἰς τὰ ματωμέναμέρη τοῦ άσθενούς. Τὸ καρφὶν καὶ τοὺς δρυχὰς τοὺς φυτεύουμε ἐν τέλει εἰς τὴν γῆν, προσέχοντας νὰ μὴ διαβαίῃ τις καὶ τὰ πατήσῃ. Βράσον καὶ νερὸ καὶ ρίξε εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐφύτεις τὸ καρφὶν καὶ τοὺς δρυχὰς. Ὁ άσθενὴς γίνεται καλὰ καὶ δὲν ξαναπαθαίνει».

Κατὰ τῶν Καλογήρων.

Ἀπαντες γινώσκουσι τοὺς μελανοὺς ἐκείνους δοθηῖνας, τοὺς κοινῶς λουθουτάρια ἢ καλογήρους ἢ κυρίλλους ὀνομαζόμενους. Τὰ ἐξανθήματα αὐτὰ προερχόμενα ἐξ ἀκαθαρσιῶν τοῦ αἵματος συνήθως, ἐπιφέρουσι πολλάκις πόνους ὑπερβολικοὺς καὶ ἀνηκούστους καὶ σχηματίζουν κομβία μέγιστα, σκληρότατα καὶ λίαν βραδέως ὠριζόμενα.

Κατ' αὐτῶν οἱ κοινοὶ μεταχειρίζονται καταπλάσματα, περιέχοντα ἄμυλῶδεις ἢ σακχαρώδεις οὐσίας, ὡς ἔψημένα σῦκα, προζύμιον μετὰ γάλακτος ἢ μέλιτος, τὸ καλούμενον μελοπρόζυμον, ἰδίως δὲ ψύχαν ἄρτου μασημένην ὑπὸ λεχοῦς καὶ ἐν εἴδει πολλοῦ σχηματιζομένην διὰ τοῦ σιέλου.

Μεταχειρισθέντες καὶ ἡμεῖς μετ' ἐπιτυχίας πολλάκις εἰς τὴν πρᾶξιν ἡμῶν τὰ καταπλάσματα ταῦτα ἐπὶ τῶν δοθητῶν, ἀνεζητήσαμεν τὸν λόγον τῆς ἐξ αὐτῶν ὠφελείας καὶ εὕρομεν ὅτι αἱ ἄμυλῶδεις καὶ ζακχαρώδεις αὐταὶ οὐσίαι, ἀναμιγνυόμεναι μετὰ τοῦ ἐξαιρετικῶς θεραπευτικοῦ σιέλου τῆς λεχοῦς, ἐπιτιθέμεναι δὲ εἰς τὸν δοθητῆν, ὀφίστανται διὰ τῆς θερμότητος αὐτοῦ ζύμωσιν ἥς τὸ προϊόν, τὸ ἀνθρακικὸν ὀξύ, καθ' ὃ οὐσία ναρκωτικὴ εἰς ἄκρον, καταπαύει τοὺς πόνους. Συνιστῶμεν ἄρα εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν τὰ ἐκ προζυμίου καὶ γάλακτος ἢ μέλιτος ἢ ἐκ ψύχαν ἄρτου μασημένης καταπλάσματα, ἐφιστῶμεν ὅμως τὴν προσοχὴν τῶν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως ἡ μάσησις τῶν γίνεταί ὑπὸ λεχοῦς τριῶν ἕως τεσσάρων ἡβδομάδων.

(Ἐκ τοῦ Περιοδικοῦ «Ὁ ἰατρός τοῦ Λαοῦ 1860»)

Τὸ δέρμα τοῦ κριοῦ ὡς φάρμακον

Κατὰ τῶν μεγάλων μωλώπων, τῶν γενομένων ἔνεκα πτώσεως ἀπὸ ὕψους τινός ἢ ἔνεκα πλήξεως, ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος μεταχειρίζεται τὸ ἐξῆς ἱαμα:

Σφάζεται ἀμέσως κριὸς καὶ ἐκδέρεται δσον ἔνεστι τάχιον. Τὸ δέρμα αὐτοῦ διατηροῦν ἐν τὴν ζωϊκῇ θερμότητι. Τοῦτο μένει συνήθως οὕτως ἐπὶ 24 ὥρας καὶ συνήθως ὠφελεῖ ἢ τοῦλάχιστον φαίνεται τῷ πάσχοντι ὅτι ὠφελεῖ. Ἐκ τῆς ἱατρικῆς ἰσῶς ταύτης συνηθείας,

ἐπεκράτησε καὶ ἡ ἐξῆς φράσις «τὸν ἔβαλεν εἰς τὴν προβάιν». Ὁ δεινὰ δηλ. ἐπληξεν ἢ ἔδειρε τὸν δεινὰ, εἰς τρόπον, ὥστε νὰ ἔχῃ ἀνάγκην τοῦ ἀνωτέρω ἱαματος μέχρις οὗ λάβῃ σύστασιν ὁμοιογενὴ κολλῶδη. Διὰ τοῦ μίγματος τούτου καλύπτουν ὡς ἀνωτέρω εἵπομεν, τὸ ὀπίσθιον μέρος, τοῦ σώματος, ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἐξαπλώνουν στιβάδας λίνου ἢ κανάβεως.

Ἀντὶ τῆς κολλας ταύτης μεταχειρίζονται ἐνίοτε τεμάχιον δέρματος ἔχοντος τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιφάνειαν κεχρισμένην διὰ ρητίνης καὶ πίσης. Ἀνωθεν τῆς ρητίνης ρίπτουσιν ἐρυθρόν πιπέρι. Τὸ δέρμα τούτον θέτουν εἰς τὸ ἀλγούν μέρος τοῦ σώματος συνήθως εἰς τὰ ὀπίσθια.

(Περιοδικὸν «Ὁ ἰατρός τοῦ Λαοῦ» 1860)

Ποιὸς δὲν κάνει παιδιὰ....

Ἀπὸ ἓνα ἔγγραφο τοῦ 1888 ἐνὸς Κερκυραίου ὀνόματι Καββαδία πληροφοροῦμεθα ὅτι διὰ νὰ διαπιστωθῇ ποιὸς ἐκ τῶν συζύγων δὲν εἶναι ἱκανὸς πρὸς τεκνοποίησην, κάνουμε τὸ κατωτέρω..... πείραμα !:

Βάλε—λέγει ὁ Καββαδίας— εἰς δύο πιάτα ὀλίγον κριθάρι καὶ ἄς κατουρήσῃ τὸ ἀνδρόγυνον καὶ νὰ περιμένουν ἕως ὅτου φυτρώσῃ τὸ κριθάρι. Ἐκείνου ὅθεν ὅπου δὲν θὰ φυτρώσῃ τὸ κριθάρι ἐκεῖνος δὲν κάνει παιδιὰ».

Διὰ τὸν περιοδικὸν πυρετὸν

Εἰς τὴν λαογραφικὴν συλλογὴν τοῦ Ν. Πολίτου ὑπάρχουν δημοσιευμένοι αἱ ἐξῆς δύο συνταγαὶ διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ περιοδικοῦ πυρετοῦ γραμμέναι δὲ ἀπὸ κάποιον Ζακυνθινὸ χωρικὸ Λιούμπα.

«Παίρνουμε λίγη φρέσκη μπαρούτι καὶ τὴν βάζομε στὸ νερὸ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες. Τὴν τετάρτη ἡμέρα στραγγίζομε τὴν μπαρούτι καὶ τὸ νερὸ ὅπου ἀπομένει τὸ πίνει ὁ άσθενής, ὁ ὁποῖος ἱατρεύεται συντόμως.

Ἄλλὰ ἂν δὲν ἀρέσῃ στὸν άσθενὴ τὸ φάρμακο αὐτὸ, τὸ ὁποῖο... θὰ μυρίξῃ καὶ μπαρούτι, ὁ Λιούμπας ἔχει ἔτοιμο τὸ ἄλλο φάρμακο.

Παίρνουμε—συνεχίζει— τρία ἀγριοκάστανα τριμμένα μαζὶ με τὰ φλούδια τῶν καὶ τὰ βάζομεν ἀπὸ βραδὺς με ἄσπρο κρασί. Τὴν ἄλλη μέρα ὁ άσθενής νὰ πιῇ καὶ θὰ γίνῃ καλὰ».

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

Μὴν παζαρεύετε

τούς γιατροὺς

Ὁ Τζὸς Φάρμαν καὶ ὁ Βίλλυ Χένδερ εἶναι παλαιοὶ φίλοι, πλούσιοι ἔμποροι τοῦ Ἐδιμβούργου καὶ σὰν Σκωτσέζοι εἶναι καὶ φοβεροὶ τοιγκούνηδες. Τοὺς ἔχουν πάρει ἤδη τὰ χρόνια καὶ με πικρία μεγάλη καὶ οἱ δύο τοὺς βλέπουν, ὅτι ἔφθασε ἡ στιγμή τοῦ θά στερηθοῦν τὴν γυναικεῖαν ὁμορφιά καὶ δὲν θὰ τὴν ἀπαλαμβάνουν πιά παρὰ μόνον μετὰ μάτια. Ἀποφασίζουν γι' αὐτὸ νὰ καταφύγουν στὴν βοήθεια τοῦ περιφήμου ἱατροῦ τοῦ Ἐδιμβούργου Δρ. Τζόνσον, ποὺ εἶναι ὁ πρῶτος, ὁ ὁποῖος ἐκτελεῖ μεταμοσχεύσεις ἀδένων στὸ Ἐδιμβούργο, σύμφωνα με τὸ σύστημα Βορωνῶφ καὶ ξαναδίνει ἐπὶ τὰ γυναικεῖα νεανικὸ σφρίγος.

Καὶ πράγματι, ὁ Δρ. Τζόνσον ἐγχειρίζει καὶ τοὺς δύο φίλους τὴν ἴδια μέρα καὶ ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς βδομάδες ἀφοῦ βγήκαν ἀπὸ τὴν κλινικὴ χωρίσθηκαν γιὰ τὴν ἐπείγουσαν ἐμπορικὴς ὑποθέσεις καλοῦσαν τὸν Βίλλυ Χένδερ στὸ Λονδίνο. Ἐκεῖ ἔμεινε ἕξ ὁλοκλήρους μῆνες, τελείωσε τὶς ὑποθέσεις του καὶ ἐπὶ τέλους ξαναγυρίζει στὸ Ἐδιμβούργο. Τὸ ἴδιο βράδυ συναντᾶται στὴν λέσχῃ με τὸν φίλο του. Ὁ Τζὸς λάμπει ἀπὸ χαρὰ.

—Καλῶς ἦλθες ἀγαπητέ μου Βίλλυ. Δὲν ξέρεις με πόση ἀνυπομονοῖα σὲ περιμένα, γιὰ νὰ σοὺ πῶ, πόσο ἐνθουσιασμένος εἶμαι ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐγχειρήσεως ποὺ κάναμε. Κότταξέ με! πῶς σοὺ φαίνομαι; Νοιώθω τὸν ἑαυτὸ μου τουλάχιστον εἴκοσι χρόνια νεώτερον!

—Ἀλήθεια, Τζὸς, εἶσαι περίφημα!! Ὅχι εἴκοσι, ἀλλὰ τριάντα χρόνια φαίνεσαι νὰ κέρδισες ἀπὸ τὴν ἐγχείρησή.

—Ξανάνοιωσα φίλε μου... ξανάνοιωσα. Εἶναι καταπληκτικὸ. Δὲν νοιώθω πιά καμμιὰ κόουραση. Καὶ ὅσο γιὰ τὶς γυναικες! Θὰ τὸ πιστέψῃς; Εἶμαι ἀσυγκώνιστος. Δὲν σοὺ λέω ὑπερβολές. Καὶ ποιὸς θὰ τὸ πιστεῦε ὅτι ἔχω περάσει τὰ ἐξήντα... Ἐπλήρωσα βέβαια ἀρκετὰ γιὰ τὴν ἐποικευὴ αὐτὴ! Ἀλλὰ χαλάλι τοῦς! Ἐ καὶ σὺ πῶς πᾶς;

—Εἰς τὸν φίλε μου, ἀπαντὰ ἀπαγορευτὸ μένος ὁ Βίλλυ, δὲν μπορῶ νὰ πῶ ὅτι εἶμαι ἐνθουσιασμένος...

—Πῶς εἶναι δυνατόν; θὰ ἀστειεύεσαι βέβαια ἀφοῦ τὴν ἐγχείρησή τὴν ἐκάναμε καὶ οἱ δύο στὸν ἴδιο γιατρό καὶ τὴν ἴδια μέρα. Ἀλλωστε σὺ εἶσαι καὶ μικρότερος ἀπὸ μὲνα στὰ χρόνια καὶ θὰ

ἐπρεπε νὰ ἔχῃς ἀκόμη πλεονέκτημα ἀποτελέσματα.

—Σωστὰ εἶναι ὅλ' αὐτὰ ποὺ λές, ἀλλὰ ἡ πραγματικότης εἶναι, ὅτι δὲν βλέπω στὸν ἑαυτὸ μου μεγάλη βελτίωση. Γιὰ νὰ εἶμαι μάλιστα εὐκρινὴς ὀφείλω νὰ σοὺ ὁμολογήσω ὅτι στὸ «λεπτό» ζήτημα ἐπὶ μιὰ ὁλόκληρη ὥρα καὶ στὸ τέλος ἐπέτυχα νὰ μοὺ κάνῃ τὴν ἐγχείρησή μόνον γιὰ πεντακόσιες λίρες.

—Ἐ, βέβαια, ἔχεις δίκιο, δύο χιλιάδες λίρες δὲν εἶναι καὶ λίγο.

—Ἄ, κάνεις λάθος! ἐγὼ δὲν ἤμουν κορόϊδο σὰν κι' ἐσένα νὰ πληρώσω δύο χιλιάδες. Τὸν ἐπαζάρεψα τὸν γιατρό ἐπὶ μιὰ ὁλόκληρη ὥρα καὶ στὸ τέλος ἐπέτυχα νὰ μοὺ κάνῃ τὴν ἐγχείρησή μόνον γιὰ πεντακόσιες λίρες.

—Βρὲ ἐοὺ ἦσουν ποὺ παζάρεψες τὸν γιατρό; Γιατὶ ἔμαθα ἀπὸ τὴν νοσοκόμου τοῦ πῶς κάποιος ποὺ τὸν πέθανε στὰ παζάρια, τοῦ μεταμόσχευσε ὀχι ἀδένας πηθήκου, ἀλλὰ ἐκείνους ποὺ ἀφήρεσε ἀπὸ μὲνα!

—!!!

Δρ. Α. Γ.

Τὸ φιλὶ τῆς Νοσοκόμου

Μάρτιος 1921 στὴν Προύσσα. Στὸ μεγάλο στρατιωτικὸ νοσοκομεῖο τῆς ὑπηρετεῖ ὡς νοσοκόμος καὶ ἡ ὠραιότατὴ Ἀθηναία Μαργαρίτα Φ. Εἶναι μιὰ πραγματικὰ χαριτωμένη κοπέλλα, γεμάτῃ κέφι καὶ δροσιά ποὺ ἐκτελεῖ τὸ βαρὺ καθήκον τῆς ἀδελφῆς με πραγματικὴ ἀφοσίωσι καὶ μητρικὴ στοργή. Ὅλοι οἱ τραυματῆαι τὴν λατρεύουν. Γιὰ τὸν καθενα τοὺς ἔχει καὶ ἓνα καλὸ λόγο, ἓνα παρηγορητικὸ μεϊδιάμα, ἓνα πονετικὸ χάδι.

Ἐτοί ἀπὸ τὸ χερὶ τῆς ἀδελφῆς Μαργαρίτας, οἱ πληγμένοι φαντάροι μας ἦσαν πάντα προθυμοὶ νὰ πάρουν καὶ τὸ πιὸ πικρὸ γιαιτρικὸ. Μιὰ μέρα ὁ ἀρχίατρος Δ. Ι. τὴν διέταξε νὰ δώσῃ σὲ ὅλους τοὺς άσθενεῖς τοῦ τρίτου θαλάμου καθάρσι. Πράγματι, ἡ ἀγαπημένη νοσοκόμος τῶν φαντάρων ἐνεφανίσθη πρῶτ—πρῶτ στὸν τρίτο θάλαμό μ' ἓνα μπουκάλι καὶ μ' ἓνα μεγάλο κουτάλι γιὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν διαταγὴ τοῦ ἀρχίατρο. Οἱ φαντάροι μόλις τὴν εἶδαν ζάρωσαν τὰ μούτρα τους. Μ' ὅλη τὴν ἀγάπῃ ποὺ εἶχαν πρὸς τὴν ἀδελφὴ Μαργαρίτα, ἡ ἰδέα ὅτι θὰ ἦσαν ἀναγκασμένοι νὰ ποῦν τὸ ἀπαίσιο «λάδι» τοὺς προσενοῦσε φρίκη. Ἡ ἀδελφὴ ἐννοίωσε ἀμέσως τὰ «σκούρα», καὶ γιὰ νὰ καταπνίξῃ τὴν μεγάλη ἀντίδρασή ποὺ προέ-

βλεπε κατέφυγε στὰ «μεγάλα μέσα».

—Παιδιά, φώναξε γελαστὴ. Ὅποιος πάρει τὸ λάδι του χωρὶς ἀντιρρήσεις θὰ τοῦ δώσω ἓνα φιλὶ.

Ἡ ὑπόσχεσι αὐτὴ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα ὅλα τὰ ἄρρωστα φανταράκια νὰ πάρουν τὸ καθαρτικὸ τους με τόση προθυμία ὥσάν νὰ ἔπιναν νέκταρ. Ἐνας τοσολιὰς μάλιστα ἐνθουσιάστηκε τόσο πολὺ ἀπὸ τὸ «ἀντίδωρο» ὥστε φώναξε:

«Ἀδελφοῦλα Μαργαρίτα ἰένα φιλάκι ἀκόμα κι' πίνω κι' δεύτερ' κουτλιά».

Λίγες μέρες ἀργότερα ἡ ἀρχινοσοκόμος Δ. μιὰ συμπαθεστάτῃ κυρία ἀλλὰ περᾶσμένη στὰ χρόνια, νόμισε ὅτι μποροῦσε νὰ χρησιμοποίησῃ τὸ ἴδιο κόλπο γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ νὰ πάρουν οἱ φαντάροι τοῦ τρίτου θαλάμου γιὰ δεύτερη φορά καθάρσι, ὅπως εἶχε διατάξῃ ὁ γιατρός.

Παρουσιάστηκε λοιπὸν κι' αὐτὴ γελαστὴ-γελαστὴ καὶ φώναξε:

—Παιδιά μου ὅποιος πάρει πρόθυμα τὸ καθάρσιό του, θὰ τὸν φιλήσω δυο-φορές.

Τὸ εἶπε, ἀλλὰ οὔτε ὁ τοσολιὰς δὲν ἔδειξε διάθεσιν νὰ δεχθῇ τὴν προσφορά. Εὐτυχῶς, ἡ ἀρχινοσοκόμος δὲν ἦταν κουτὴ. Γέλασε με τὴν καρδιά της γιὰ τὸ πάθημά της καὶ εἶπε:

—Βλέπω ὅτι κανεὶς δὲν θέλει τὰ φιλάκια μου. Τότε, λοιπὸν θὰ φιλήσω κι' ἐγὼ ἐκείνον ποὺ δὲ θὰ θελήσῃ νὰ πάρῃ τὸ λάδι του.

Ἀποτέλεσμα τῆς ἀπειλῆς αὐτῆς: οἱ φαντάροι ἔκαναν μεταξὺ τους πόλεμο ποῖος θὰ τὸ πρωτοπάρῃ.

Ἰατρός Β. Γ.

ΠΑΛΗΟΙ ΣΑΤΥΡΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Στείλε τα νὰ τ' ἀναλύσω

«Περπατῶ καὶ ξεροβήχω καὶ δὲ εἶμαι στὰ καλά μου καὶ σιμόνω σ' ἓνα τοῖχο γιὰ νὰ κάνω τὰ φιλά μου. Νὰ σοὺ κάποιος Ἐπιστήμων Ἰπποκράτης Πανδαήμων. Ἐ, τί κάνεις ἐκεῖ πέρα, μοῦ φωνάζει, [κακομοίρη] μὴ στοὺς τοίχους... πίσω... πίσω»

Γ. Σουρῆς

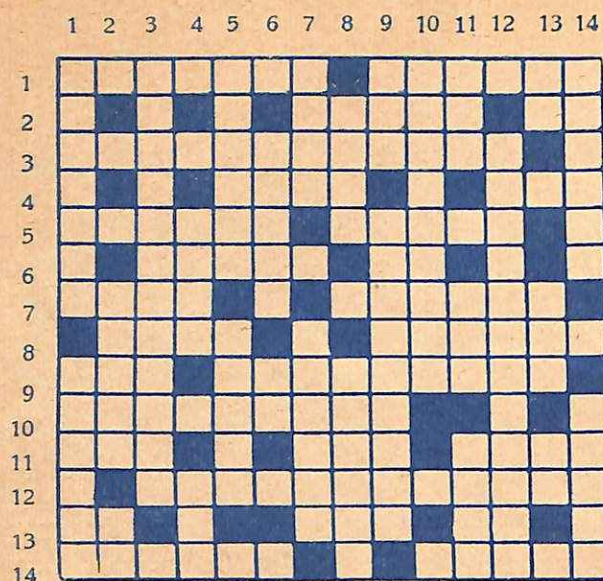
ΤΟ ἈΡΙΣΤΟΝ
ΤΟΝΩΤΙΚΟΝ

STHENOL

ΕΧΕΙ ΓΕΥΣΙΝ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ

SEDOPULMINE

ΚΑΤΑΠΑΥΕΙ ΚΑΙ
ΤΟΝ ΠΛΕΟΝ Ε-
ΠΙΜΟΝΟΝ ΒΗΧΑ

Τό δον Σταυρόλεξον

του «Σαλονιού»

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) Διάσημος αρχαίος Έλλην Ιατρός άκμάσας κατά 131—200 μ. Χ.—Φαρμακευτικός Διευθυντής του FAREL.
- 2) Έξανθηματική λοιμώδης νόσος.
- 3) Λοιμώδης νόσος προσβάλλουσα

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Παρεξήγησις

ΣΤΟ ΜΕΤΩΠΟ

«Η νοσοκόμος : ποῦ ἐπληρώθηκες εὔζωνα, στήν κοιλιακή ἢ στήν ὀσφυακή χώρα;

«Ο τραυματίας : Μὰς ἀπαγορεύεται ἀδελφὴ, νὰ ποῦμε σέ ποιά χώρα πολέμησαμ'. Πάντως σοῦ λέου ὅτι τραυματίσθηκα σέ ξέν' χώρα!.

Τρεῖς μεγάλοι γιατροί

Τὸν διάσημο γιατρὸ Δημουλέν, πνέοντα τὰ λοισθία, ἐπεσκέφθησαν πολλοὶ φίλοι του μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ πολλοὶ γιατροί.

κυρίως τὰ παιδιά καὶ ὀφειλομένη εἰς εἰδικὸν πρωτόζων.

4) Πυτία—ὕποθ. σύνδεσμος.

5) Πολλοὶ θὰ ἤθελον νὰ ἦσαν κάτοχοι τέτοιου βραβείου καὶ δὴ ἱατροὶ—Δευτερότοκος ἀδελφὸς τοῦ 'Ιούδα—'Αρθρόν.

6) Ἐχομεν εἰς τὸν ἐγκέφαλον καὶ εἰς τὰ περιβόλια μας (ὄνομα).—Γράμμα ὅπως προφέρεται.

7) Ἐδωσε τὸ ὄνομά του σὲ κεντρικὸν δρόμον τῶν Ἀθηνῶν καὶ σὸ παραπλευρὸς τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου κτίριον—Εἶδος ἀγκυρωτῶν κοσμητικῶν φυτῶν.

8) Νόμισμα—Χαρτοπακτικὸν παίγνιον.

9) 3 γράμματα τῆς λέξεως αὐξάνω—Εἰς μεγάλην δόσιν λέγεται καὶ καθαρτικόν.

10) Δηλητηριώδης ἀλλὰ εἰς ἄκρον τονωτικὴ οὐσία μὴ ἑλλείπουσα ἀπὸ κανένα τονωτικὸν οὔτε καὶ ἀπὸ τὸ Stéanol.

11) Καταφατικόν—Ἔτσι λέγουσιν οἱ νευρολόγοι μερικὸς σπασμοὺς ἰδίως τῶν προσωπικῶν μυῶν (μικρὰς ἐμάδος)—Πήδημα.

12) Ἀποχρεμπτικὸν ἰδιοσκεύασμα τοῦ οἴκου FAREL.

13) Τῆς ὁποίας—Διπλασιαζόμενον ἀποτελεῖ τὸ ὄνομα ἀρωματικοῦ τοῦ στόματος τῶν καπνιστῶν—Μουσικὴ νότα.

14) Τονωτικόν—Τὸ φοροῦν οἱ χειρουργοὶ κατὰ τὰς ἐγχειρήσεις.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Ἰατροὺς κ.κ. Σπ. Μιχάλην, Μπ. Κομηνάτον, Βασ. Παρμενίδην, Ἀντ. Γλυτάσην, ἐνταῦθα, Βασ. Θεοχωρίδην, Γραμμένον Ἰωαννίνων, Καν Μ. Κουτρέλλη, Ἀγ. Παρασκευὴν Λέσβου. Σὰς ἐνεγράψαμε εἰς τοὺς καταλόγους μας.

Ἰατροὺς κ.κ. Γ. Δόλγεραν, Ι. Παπαντωνίου, ἐνταῦθα, Διαμ. Μπουζάνην, Σιδηρόνερρον, Φιλ. Ταλίδην, Καστοριάν. Ἐλάβομεν ὑπὸ σημείωσιν τὴν νέαν σας διευθύνειν.

Πολύκαρπον Καραπλήν, ἱατρὸν, Ἐνταῦθα. Τὸ ἀνέκδοτόν σας ἐλήφθη καὶ θὰ δημοσιευθῇ εἰς προσεχὲς τεῦχος.

Γεώργ. Χρηστίδην, Ὀδοντίατρον, Ἐνταῦθα. Ἀνέκδοτόν σας δημοσιευθῇ σεται εἰς προσεχὲς τεῦχος.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΕΓΧΕΙΡΗΣΙΣ ΘΑ ΓΙΝΗ

ΕΙΣ ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

Ὁ ἄρρωστος : Γιὰ νὰ κάνω τὴν ἐγχείρησιν χρειάζομαι δύο χιλιάδες δραχμὲς καὶ αὐτὴν τὴν στιγμὴν δὲν ἔχω οὔτε πεντακόσιες.

Ὁ γιαντρός (ἀφηρημένος) : Ναι ἀλλὰ ἡ γυναῖκα σου λέγει ὅτι ἔχεις ἀσφαλίσθῃ γιὰ τὴν περίπτωσιν θανάτου μὲ πενήντα χιλιάδες δραχμὲς. Βλέπεις λοιπὸν ὅτι θὰ σοῦ περισσέψουν καὶ σάραντα ὀκτὼ χιλιάδες!

Ὁ ἄρρωστος :

ΟΙ ΔΥΟ «ΕΠΙΛΟΧΙΟΙ».

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πρὸ γνωστοὺς χειρουργοὺς τῶν Ἀθηνῶν καὶ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, συνήθιζε νὰ ὑποβάλῃ στοὺς φοιτητὰς κατὰ τὴς ἐξετάσεις τὴν ἀκόλουθη ἀπροδόκητη ἐρώτησι :

—Ποιὰ εἶναι ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ἐπιλοχίου καὶ τοῦ ἐπιλοχίου ; (ἐννοῶ τὸν ἐπιλόχιο πυρετὸ καὶ τὸν ἐπιλοχίαν).

Οἱ φοιτηταὶ συνήθως τὰ ἔχαναν καὶ ἔμεναν μὲ ἀνοιχτὸ τὸ στόμα. Ὅταν ὁμως μιά μέρα ὁ κ. Καθηγητὴς ὑπέβαλε τὴν ἴδια ἐρώτησι καὶ σὲ μιά φοιτήτρια κατὰ τὰς ἐπί πτυχίῳ ἐξετάσεις τῆς, ἐκείνη ἀτάραχη τοῦ ἔδωσε τὴν πρὲπουσα ἀπάντησι :

—Ὁ μὲν ἐπιλόχιος πιάνει τὴς γυναῖκες κύριε Καθηγητά, ὁ δὲ ἐπιλοχίας τοὺς ἄνδρας τοῦ λόχου!

Ἐπιτυχία ἄνευ προηγουμένου

ΥΔΑΤΩΔΗΣ ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΒΙΤΑΜΙΝΗΣ D- ΚΑΙ ΑΣΒΕΣΤΙΟΥ

Salciouitamine

ΤΟ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΟΝ ΕΙΣ ΒΙΤΑΜΙΝΗΝ D ΚΑΙ ΑΣΒΕΣΤΙΟΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΜΑ

Ἐκάστη φύσιγ 1 κυβ. ἐκ. περιέχει 8000 Δ. Μονόδας Βιταμίνης D

ΝΕΟΝ ΣΑΛΙΚΥΛΙΚΟΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΜΑ
ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΕΥ ΓΑΣΤΡΙΚΩΝ ΕΝΟΧΛΗΣΕΩΝ

Bisalyl

ΕΙΣ 2 ΜΟΡΦΑΣ: SOLUTION & GRANULÉ

Ἐπιτυχὴς συνδεσμὸς Salicylate de soude εἰδικῆς χημικῆς καθαρότητος καὶ benzoate de lithine εἰς κατάλληλα ἔνδοχα, ἐπιτρέποντα τὴν εὐάρεστον λήψιν τοῦ φαρμάκου

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ:

ΟΛΑΙ ΑΙ ΤΟΥ ΣΑΛΙΚΥΛΙΚΟΥ ΝΑΤΡΙΟΥ
Νευραλγίαι, ἰσχιαλγίαι, ἀρθριτισμοὶ καὶ ἰδίως οἱ ὀξεῖς ρευματισμοί.

TONOSÉRUM

ΑΝΑΙΜΙΑΙ • ΑΝΑΡΡΩΣΙΣ • ΧΛΩΡΩΣΙΣ
ΕΡΓΟΜΥΪΚΩΣΙ ΕΝΕΣΙΣ ΤΩΝ 5 ΚΥΒ. ΕΚ. ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΜΑ

BIOGASTROL

ΣΥΝΘΕΣΙΣ:

SILICATE KAI BISMUTH
CARBONATE DE CHAUX
CARBON. DE MAGNÉSIE
EXTRAIT DE BELLADONE
PAPAVERINE.

ΚΑΤΑ ΤΗΣ
ΥΠΕΡΧΛΩΡΥΔΡΙΑΣ ΠΥΡΩΣΕΩΣ.
ΓΑΣΤΡΙΚΩΝ ΣΠΑΣΜΩΝ. ΓΑΣΤΡΙ-
ΤΙΔΟΣ. ΕΛΚΟΥΣ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑ-
ΧΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΔΑΚΤΥ-
ΛΟΥ.

ΤΡΕΙΣ ΠΕΠΤΟΝΑΙ
(ΚΡΕΑΤΟΣ · ΩΩΝ · ΙΧΘΥΩΝ)

+

SULFATE DE MAGNÉSIE
SPÉCIALEMENT · DESSÉCHÉE

+

EXTRAIT D'ARTICHAUT

ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΤΗΝ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΤΗΣ

RHÉOCHOLINE

Διὰ τοῦτο καὶ δικαίως θεωρεῖται τὸ καλλίτερον χολαγωγόν